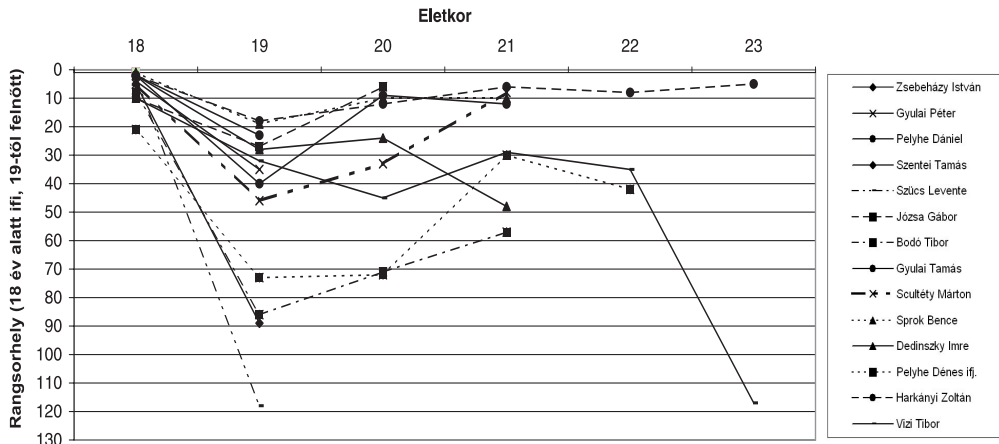

Férfi utánpótlás-válogatott versenyzők rangsorhelyezései 1997-től 2002-ig, az élcsoport

(Köszönöm Kovács Balázs sziszifuszi munkáját az adatok gyűjtéséért)

Felkészülés a jövőre?

A szakvezetés – eddig bármelyik – nem fordított kellő figyelmet a célok pontos kijelölésére. Az utánpótlás világversenyekekre való felkészülés és válogatás elvei között világosan szerepel a felnőtt szereplések megalapozása, előkészítése. A másik fontos – talán legfontosabb – cél az eredményesség. Amennyiben azt is vizsgáljuk a fentiek ismeretében, hogy melyik célt sikerül eddig elérni, az inkább az eredményesség.

Az utánpótlás számszerű helyezései a nemzetek közötti versenyeken (EB, EK) nem adnak valós képet a magyar tájékozódási futás nemzetközi helyzetéről. A skandinávok nem képviseltetik magukat ezeken a versenyeken. Talán nem lenne érdemes az utánpótlás-válogatottól nemzetközi eredményességet követelni, és helyezések alapján megítélni a mögötte álló munkát. Helyezettjeink befektetett munkája, tehetsége, hozzáállása akkor sem lett volna kevesebb, ha svédek, norvégok, finnnek szorítják le őket a dobogóról. Az sem bizonyos, hogy ugyanezek a versenyzők alkotnák néhány év múltán hazájuk válogatottját, sem ott, sem itt.

Magyar átok?

Érdekes párhuzam figyelhető meg sok magyar sportág fiataljainak fejlődésében. Ki ne hallott volna már ilyeneket „korosztályos versenyzőink sikerrel veszik fel a harcot a világ élmezőnyével, de 18 éves kor táján megtorpan a fejlődés, sorra húznak el az addig sikertelenebb nemzetek sportolói”. Ugye ismerős? Valóban fiataljainkkal van a baj? Nem az elvárásainkkal, az eredményességről kialakított fogalmainkban van a hiba?

Be kell látnunk, nem csak kemény edzéssel lehet világszínvonalú eredményeket elérni, viszont anélkül lehetetlen. Nagyon fontos sportolóink genetikailag meghatározott teljesítményszintje. Sokan közülük kiemelkedő képességekkel rendelkeznek, ezt edzve lehet akár 30 percen belüli 10 km-t futni, vagy felnőtt korban nemzetközileg elismerésre méltó helyezéseket szerezni. Nagyon fáj, de nem mindenki hordozza tarsolyában a marsallbotot. Az ifjúsági korban elért eredmények tájékozódási futásban, de más sportágakban sem mindig adnak biztos támpontot a felnőttkori eredmények előjelzésében.

A magyar tájékozódási futás nemzetközi eredményessége nem a véletlenszerűen bekerült sportolók

edzésmennyiségén múlik. Sok utánpótlás korú fiatal kell, kidolgozott követelményrendszer, képzett edző, átgondolt, sokszintű versenyrendszer, inspiráló környezet. Ezek közül most sok hiányzik. Ami van: kemény válogatás (a szinte semmiből), néha diadal, egyszerű eredmények, felnőtt korra elvesztett versenyzők.

Mindenkire hárul feladat

Mit is tehetünk fiataljaink fejlődése érdekében? Mindenkire hárul feladat, ne csak a szövetség, válogatott, klubok vezetői számára jelentsen ez gondot. A szakvezetők alakítsák a tájékozódási futás nagy rendszereit az utánpótlás-nevelés szolgálatára. Az egyes szakterületek kiváló művelői osszák meg tudásukat, publikáljanak, tanítsák a következő generációkat az edzői „tudományokra”. A versenyek rendezői fordítsanak kiemelt figyelmet a fiatalok pályáira, ahogyan a 10D kategóriára lehet követelményeket érvényesíteni, más korosztályok is megérdemlik a gondoskodást.

Minél többen ismerkednek meg sportágunkkal, minél többen üzik, annál nagyobb esélyünk van arra, hogy nemzetközi mércével is előkelő helyen jegyezzék versenyzőinket.

Veres Imre